

70 saker angående fastan

av Sheikh Muhammed Salih Al-Munajj

Innehåll:

Inledning
Definition av siyaam (fastan)
Regler för fastan
Det goda med fastan
Fördelarna med fastan
Det rätta sättet att fasta enligt Sunnah
Vad ska göras under denna månad
En del av ahkam (reglerna) för fastan
Hur vet man när Ramadaan börjar
Vilka måste fasta?
Den resande
Den sjuke
Den äldre
Niyyah (avsikten) med fastan
När ska man börja och sluta fasta?
Saker som bryter fastan
Regler för kvinnor som fastar

1. Inledning

Al-hamdu lillah, vi tackar Honom, söker Hans skydd, vi frågar om Hans förlåtelse och vi söker skydd hos Honom från det onda hos oss och från våra dåliga gärningar. Den som Allah vägleder på den rätta vägen, kan inget leda till mörker och okunskap. Den som Allah vill ska vara i mörker och okunskap, kan ingen vägleda på den rätta vägen. Jag vittnar om att det inte finns någon värd att dyrka utom Allah, ensam utan partners, och jag vittnar om att Muhammed är Hans slav i dyrkan och tjänst, och Hans budbärare.

Allah den högste har välsignat sina tjänare med speciella tider under året som är fyllda med godhet och välsignelser. Vid dessa tider är de goda gärningarna multiplicerade, synder är bortsuddade, ens grad i paradiset är höjt, och den troendes själ sträcker sig till sin Herre. Den som renar sin själ har lyckats, och den som lurar och är korrupt har förlorat. Allah har skapat all skapelse för att den ska dyrka honom:

"And I created the Jinn and mankind only to worship me." (al-Dhaariyaat 51:56)

Ett av de viktigaste tecknen på dyrkan är fastan, som Allah har påbjudit sina tjänare:

"Observing sawm (the fast) is prescribed for you as it was prescribed for those before you, that you may achieve piety (a state in which one observes and practices what Allah has prescribed for him in fear of and protecting oneself from His wrath)"
(Al-Baqarah 2:183)

Allah har gjort fastan önskvärd för sina tjänare när Han sa:

".....And that you fast, it is better for you if you only knew." (Al-Baqarah 2:184)

Han har visat dem hur man ska tacka Honom och vara tacksam för att fastan är ett obligatoriskt tecken på dyrkan, Allah säger:

"...and that you may glorify Allah for having guided you so that you may be grateful to Him." (Al-Baqarah 2:185)

Han har även gjort fastan kärt för dem och underlättat den för dem så att man inte känner sig betungad av att lämna gamla vanor och överge det man brukade göra.

"Observing the fast for a fixed number of days.." (Al-Baqarah 2:183)

Han har haft barmhärtighet med sina tjänare eftersom Han har tagit bort från dem det som skulle vara obekvämt eller skadligt för dem:

"...but if any of you is ill or on a journey, the same number (should be made up) during other days..." (Al-Baqarah 2:184)

Därför är det inte konstigt att den troendes hjärta kommer närmare Allah, den Högste, under denna månad, fruktandes Honom som är över dem, önskandes Hans belöning och den ultimata triumfen i nästa liv.

På grund av vikten av detta tecken på dyrkan, är det väsentligt att lära sig om reglerna för fastan i månaden Ramadaan, så att varje muslim vet vad som är obligatoriskt så att han kan göra det, och vad som är förbjudet så att han kan undvika det, och vad som är tillåtet så att han inte undviker det eller betungar sig själv med att avstå från saker i onödan.

Arbetet sammanfattar reglerna för fastan, det rätta sättet för hur man fastar, och sunnah, eller traditioner och praktiserandet av Profeten (SAS), angående fastan. Det är en förkortad presentation i hopp om att det kommer till nytta för mig och mina muslimska bröder och systrar. All ära tillhör Allah, Herren över all skapelse och alla tider.

2. Definition och specifikation av Fastan

(1) Ordet "siyaam" betyder lit. avhållande, och i Islams lag är det avhållande från al-mufattiraat, (de gärningar som ogiltighetsförklarar fastan) och som börjar vid "den andra daggryningen" (när man kan skilja på det vita ljuset från den östra horisonten) tills solnedgång, med en avsikt att göra det (som en form av dyrkan). Definitionen på al-mufattiraat är beskrivet här nedan.

3. Regler för fastan

(2) Alla lärda är överens om att fastan under månaden Ramadaan är obligatorisk. Beviset finns i Quranen:

"Oh you who believe! Observing the fast is prescribed for you as it was prescribed for those before you, so that you may achieve piety." (Al-Baqarah 2:183)

Bevis från sunnah är hadeethen där Profeten (SAS) sa: "*Islam är grundad på fem pelare,*" och fastan Ramadaan nämns som en av dem. (Bukhari, Fath ul-Baari 1/49)

Han som bryter eller struntar i fastan under Ramadaan utan en giltig orsak tillåten av shari'ah, har begått en stor synd (al-kabaa'ir). Profeten (SAS) beskrev en vision han sett när han sov; "*...när jag nått till hälften av berget hördes det hemska ljud, så jag sa, 'Vad är det för ljud?' De svarade, 'Det är ylandet från folket i Helvetet', han tog mig till en annan plats och där var jag bland en grupp människor som hängde från sina muskler och senor på lårets baksida, sidan av munnen var sargad, droppades med blod. Profeten (SAS) sa; jag sa, 'vilka är dessa människor?' Han svarade, 'det är de som bryter sin fasta innan dess slut.'*" (före al-iftaar) (al-Targheeb 1/420)

Al-Hafidh Al-Thahaby (R) sa; Bland de troende är det känt att den som inte fastar under Ramadaan utan en giltig orsak är värre än en zaany (en som gör zeena) och en alkoholist. Vidare kan man ifrågasätta hans Islam och se på honom som en otroende och en som upplöst sin tro, gått förbi religionens gränser.

Shaikh ul-Islam Ibn Taymiyyah (R) sa; Om en man inte fastar under Ramadaan för att han tror att det är tillåtet för honom att inte fasta även fastän han är medveten om att det är förbjudet

men ändå fortsätter att yrka att det han gör är halaal, då är hans dom avrättning (his execution becomes incumbent). Om personen är en fasiq (en person som inte följer Islams regler och vanor, och misslyckas med att fasta pga likgiltighet men inte säger att det han gör är halaal-ed), då ska han straffas för att han inte fastat Ramadaan. (Majmoo' al-Fatawaa 25/265)

4. Det goda med Fastan

(3) Allah har valt ut fastan åt sig själv, och Han belönar för det, och ökar belöningen utan gränser för den som fastar, en hadeeth; "...förutom fastan, den är för mig, och jag belönar för det." (Bukhari, fath#1904, Targheeb 1/413)

"Fastan är ojämförlig." (Nisaaí 4/165, Targheeb 1/407)

"Du'aa (bön) av den som fastar är inte förnekad." (Baihaqi 3/345, Silsilah Al-Sahihah)

"För den person som fastar finns det två tillfällen av lycka och glädje; när han bryter sin fasta är han glad för sitt brytande (att Allah har välsignat honom med äran att slutföra detta tecken av dyrkan, så väl som friheten att ta del av det som han avhållit sig ifrån), och när han möter sin Herre, är han glad över sin fasta." (Muslim 2/807)

"Fastan gör förbön för tjänaren på Domedagen. Han säger; 'Å Herre jag har avhållit mig från mat och från frestelser under dagen så låt mig göra förbön för honom.'" (Ahmad 2/174, Haythamy säger att kedjan är hassan; Al-Mujamma 3/181, Targheeb 1/411)

"Andedräkten på den som fastar är godare för Allah än lukten av musk." (Muslim 2/807)

"Fastan är en sköld och stark fästning (som skyddar) från Helvetet." (Ahmad 2/402, Jami 3880)

Belöningen för den som fastar en dag för Allahs skull är att Allah tar bort hans ansikte från elden 70 höstar(en distans som skulle ta 70 år att resa över)." (Muslim 2/808)

"Han som fastar en dag med uppriktighet, endast sökandes Allahs välbehag och tillfredsställelse, och dör med denna gärning som den sista, kommer till Paradiset." (Ahmad 5/39, Sahih Al-Targheeb 1/412)

"I himlen finns en dörr som kallas Al-Rayyaan; genom den passerar Al-Saaímoon (de som fastade under sin levnadstid). Ingen kommer in i den utom de som fastat, och efter att de gått in, stängs dörren och ingen kan komma igenom." (Bukhari #1797)

Ramadaan är en av pelarna i Islam och det var under denna månad som de första ayorna uppenbarades. Under denna månad finns även en natt som är bättre än tusen nätter.

"När Ramadaan börjar, är Himlens portar öppna, och Helvetets dörrar är låsta och shaiatinerna är fastkedjade." (Bukhari #3277)

"Att fasta denna månad är som att fasta 10 månader." (Ahmad 5/280, Targheeb 1/421)

"Den som fastar Ramadaan på grund av tro och med hopp om Allahs belöning, alla hans tidigare synder är förlåtna." (Bukhari #37)

Vidare, "för Allah, den Mest Ärade och den Högste, vid varje brytande av fastan, finns det människor som Han väljer att sätta fria (rädda) från Helveteselden." (Ahmad 5/256, Targheeb 1/419)

5. Fördelarna med fastan

(4) Det finns en stor vishet och många fördelar med fastan, av vilket det mesta handlar om gudsfruktan (taqwa).

"...so that you may become pious." (Al-Baqarah 2:183)

Detta visar sig i att om människan avhåller sig från det som är halaal (tillåtet) för att söka Allahs välbehag, och för fruktan av Hans straff, då är det mer självklart och passande att man gör sitt bästa för att hålla sig borta från det som är haraam (otillåtet).

Att känna sig hungrig efter mat tar över och man tänker inte på hungern som de andra sinnena känner. När magen är mätt, blir tungan, händerna, ögonen, och könsorganet hungriga istället. Fastan hjälper en att överbemanna shaitan, kontrollera sina känslor och önskningar, och man avstår från att kroppen ska begå oanständiga handlingar.

Att känna den bitande hungern när man fastar är ett sätt att bli mera medveten, känna mer sympati för de fattiga och blir då motiverad att ge dem något att äta. Ingen kan veta hur någon annan mår om man inte är hans skor. Den som rider kan inte veta hur jobbigt det är att gå förän han går ner från riddjuret och börjar gå.

Fastan väcker vilja och kämparanda att överbemanna ens begär och ta avstånd från det som är fel, det som inte följer Allahs regler. Ett sätt att bryta gamla vanor och ta avstånd från det man gjort tidigare. Att lära sig ordning och punktlighet, som om man praktiserar det blir ett botemedel mot oordning och dålig tidpunktlighet som många lider av.

Fastan bidra till muslimers enande. Det är en tid då hela ummah (samhället) fastar tillsammans och bryter fastan tillsammans under samma månad. Det är en utmärkt tid för den som vill kalla människor till Allahs väg och kämpa för att göra da'wah (Personen kallas sing. "daa'iyah", och pl. "du'aat"). Det är en tid då människors hjärtan siktar mot moskén i ett sälsynt tillstånd av mottaglighet och öppenhet, en del för första gången, för andra var det kanske länge sedan de var där sist. Detta tillfälle måste man ta tillvara på och utnyttja genom att hålla föreläsningar som är passande, tillrättavisande och som rör människors hjärtan, allt för att vägleda människor mot gudsfruktan och underkastelse till Allah. Daa'iyah ska dock inte glömma bort sig själva, det skulle vara som ett ljus som ger ljus till andra men bränner sig själv. Han ska vara en bra förebild för andra men ska inte lära andra och glömma bort sig själv.

6. Det rätta sättet att fasta enligt sunnah

En del av det nedan är **måste** (waajib), och en del är **omtyckt** (mustahabb):

- Man ska göra sitt bästa för att äta suhoor varje natt (maten som äts innan fastan börjar), Så sent som möjligt (men ändå ha tillräckligt med tid innan azzan). *"Delta i suhoor, för i suhoor finns en välsignelse."* (Bukhari 4/139) Denna måltid är en välsignad måltid, och det är ett sätt att gå emot böckernas folk (judar och kristna). *"Den bästa suhoor för den troende är daddlar."* (Abu Dawood #2345, Targheeb 1/448)
- Bryta sin fasta så snart man kan efter solnedgång. *"Folket fortsätter få välsignelse så länge de skyndar med att bryta sin fasta (direkt efter solnedgång)."* (Bukhari 4/198) Man ska även försöka bryta fastan såsom Profeten (SAS). *"Profeten (SAS) brukade bryta sin fasta innan han bad"*

med rutab (daddlar som inte är riktigt mogna och fortfarande mjuka-ed). Om det inte fanns några sådana tillgängliga, då tumairaat (pl. tumair, små daddlar som är fullt mogna) och om det inte fanns att få tag på drack han några klunkar vatten." (Tirmidhi 3/79 mfl) Efter att man brytit sin fasta ska man läsa en duá som Profeten läste; "dhahab al-zama', wab-tallat ul-úrooq, wa thabat al-ajru in shaa' Allaah. (Törsten är borta, venerna har blivit vattnade, och belöningen för fastan har fastställts, om Allah vill.)" (Abu Dawood 2/765, Daraqutny-hassan 2/185)

- Undvika vulgärt och oanständigt prat (al-rafath). "...om det är en dag av fasta för någon av er, då ska han undvika vulgärt och fult språk..." (Bukhari #1904) "*Han som inte överger föreläsningen av lögner och praktiserandet av det, så är inte Allah i behov av hans avhållande från mat och dryck.*" (Bukhari #1903)
- Personen som fastar måste undvika allt som är förbjudet i Islam såsom baktal och förtal, vara vulgär i ord eller handling, lögner, för sådana gärningar kan ogiltighet förklara fastan helt. "*En del människor fastar men får bara hunger. (Han fastar men begår synder som ogiltighetsförklarar hans belöning och därför får han endast hunger.)* (Ibn Majah 1/539, Targheeb !/453)

Bland de saker som kan ogiltighetsförklara ens hasanaat (goda gärningar) och ger sayíaat (dåliga gärningar) är om man tillbringar tiden med att se på frågeprogram, såpoperor, filmer och sportevenemang, närvara vid meningslösa samlingar, springa ute med de som syndar och folk som är ute efter att slösa bort sin eller andras tid, överdrivna nöjen, tidsfördriv med bilar, och hänga ute på gatan. Så denna månad som ska vara en månad med tahajjud (frivilliga böner på natten), dhikr, och konstant ihågkommande av Allah (i hjärta, ord och handling), och ibadaat (tecken på dyrkan), blir denna månad en månad då man sover hela dagen för att fly undan känslan av hunger, som till och med kan resultera i att de missar en och annan bön eller någon bra lektion, för att spendera natten med nöjen och hemska saker. Det finns till och med de som tar emot denna månad med irritation över alla de saker de kommer att gå miste om. Andra reser till koffar länder för att ta del av deras semester!!!! Inte ens moskéerna är fria från avsky; kvinnor går ut i samhället visandes sin prydnad och skönhet och använder parfym, även när de har för avsikt att gå till moskén för att göra bön. Al-masjid ul-haraam är inte fri från sådan pestsmitta! En del har Ramadaan som en tid för tiggerier fastän de inte är i behov av välgörenheter. Vissa spenderar tiden med att leka med farliga saker så som raketer och smällare. Eller gå på shoppingcentret för att hitta det senaste modet. Den nyaste kollektionen av kläder, mode och varor kommer ut på marknaden under de 10 sista dagarna av Ramadaan för att ta muslimerna bort från sin strävan att göra gott och få belöning, dessa dagar är de dagar som man koncentrerar sig och rikta sin tid till ibadaat....

- Man ska undvika att vara krävande, våldsamt, och fientligt mot andra. "...om någon bråkar med honom, eller förolämpar honom, låt honom då säga, jag fastar, jag fastar"(två gånger) (Bukhari #1894) En gång för att påminna sig själv och den andra gången för att påminna motståndaren. Tråkigt nog är det inte ofta man ser muslimerna ha ett sådant nobelt beteende, vi måste därför rätta till det som är fel. Om vi påminner oss om att denna månad ska genomgå oss med ett spirituellt lugn och ro, men ändå ser vi hur chafförer kör för fullt när adhan för maghrib ropas ut.
- Äta måttligt och inte vara extravagant. Som Profeten (SAS) sagt, det värsta som en människa kan fylla är magen, (lit. "*Adams söner fyller inte något kärl värre än sin mage,*" Tirmidhi #2380 - hassan sahih) Den kloke äter för att överleva, och inte leva för att äta. Den bästa maten är den som används, och inte den som är där för att serveras. Men människorna spenderar tiden under Ramadaan med att laga mat och ser matlagningen som en konst, så hemmafruar och 'pigor' spenderar sin tid på matlagning, och det hindrar dem från dyrkan, och folk spenderar mer pengar på mat i Ramadaan än de vanligtvis gör. Månaden blir ätandets månad, fetma och gas problem, där människorna äter som matvrak och dricker som törstiga kameler, och när de reser sig för att be Taraaweeh, sker det motvilligt, och en del går efter två rakáh.
- Vara generös genom att sprida kunskap, ge pengar, använda sin position eller fysiska styrka för att hjälpa andra, och ha en bra attityd. Ibn Abbas (RA) sa: "Profeten (SAS) var den generösaste av folket (att göra gott), mest generös var han under Ramadaan när han mötte Jibreel, och de träffades varje natt under Ramadaan och då lärde Jibreel honom Koranen. Profeten (SAS) var generösare (att göra gott) än en blåsande vind." (Källa al-Bukhari, al-Fath, no. 6) Hur kan människor vara giriga istället för givmilda och

lata istället för aktiva med att göra goda gärningar, de är så lata att de inte gör sitt arbete bra och de är inte bra mot varandra, och de använder fastan som en ursäkt. Att både fasta och ge mat till de fattiga är ett av sätten att komma till Paradiset, Profeten (SAS) sa: *"I Paradiset finns det rum vars utsida kan ses från insidan och insidan kan ses från utsidan. Allah har skapat dessa för de som ger fattiga mat, de som är vänliga i sitt tal, de som fastar regelbundet och de som ber på natten när folket sover."* (Källa Ahmad 5/343; Ibn Khuzaymah, no. 2137. Al-Albani sa i sina fotnot att dess isnaad har blivit hasan pga stärkande källor.) Profeten (SAS) sa: *"Den som ger mat till den fastande för att han ska kunna bryta sin fasta, får samma belöning som honom, utan att belöningen blir mindre för den fastande personen."* (Källa al-Tirmidhi, 3/171; Saheeh al-Targheeb, 1/451). Sheikh al-Islam Ibn Taymiyah (R) sa: "Detta betyder att han ska ge honom mat tills han är nöjd." (Al-Ikhtiyaaraat al-Fiqhiyyah, p. 109) Flera utav Salaf (RA) föredrog de fattiga framför sig själva när de gav dem mat vid iftaar. Bland dessa var Ábd-Allah ibn Úmar, Maalik ibn Deenaar, Ahmad ibn Hanbal mfl. Ábd-Allah ibn Umarbröt bara sin fasta med föräldrarlösa och fattiga vid sin sida.

7. Vad ska göras under denna månad

- Förbereda sig själv och sin omgivning till dyrkan, skynda sig att be om förlåtelse och återvända till Allah, känna glädje över denna månad, fasta korrekt, ha rätta avsikten och frukta Allah när man ber Taraaweeh, inte känna sig trött under de sista tio dagarna i månaden, 'leta efter' Laylat al-Qadr, läsa hela Koranen gång efter gång, försöka gråta och försöka förstå det man läser. Úmrah under Ramadaan är detsamma som Hajj, och sadaqah man ger under denna dygdiga tid är fördubblad, och I'tikaaf (vara i mosk'en för att dyrka) är en inbiten del av sunnah.
- Det är inget fel i att gratulera varandra under Ramadaans början. Profeten (SAS) brukade berätta för sina kompanjoner om den goda nyheten om Ramadaans början, och påbjöd dem att göra det bästa av den. Abu Hurayrah (RA) sa att Profeten (SAS) sa, *'Ramadaan har kommit till er, en välsignad månad. Allah har gjort det obligatoriskt för er att fasta (denna månad). Under denna månad är Paradisets portar öppna och Helvetets portar är stängda, och shayatinerna är fastkedjade. I denna månad finns det en natt som är bättre än tusen månader, och den som berövas denna natts godhet är verkligen berövad.'* (Källa al-Nisaaí, 4/129; Saheeh al-Tarheeb, 1/490)

8. En del av ahkam (reglerna) för fastan

(6) .Det finns olika typer av fasta som måste ske några dagar ihop (consecutive days), såsom att fasta Ramadaan, eller fastan som kompenserar att man dödat någon av misstag, skiljas från sin fru genom zihaar (en preislamiskt sätt att skilja sig på, där mannen säger till sin fru, "Du är som samma som baksidan av min mor" - översättaren), eller ha samlag under dagen i Ramadaan. Även den som svär att han ska fasta ett visst antal dagar i sträck måste fullfölja det.

Den fasta som inte måste göras i sträck är då man fastar igen dagar man missat under Ramadaan, fasta tio dagar om man inte kan offra något djur, fasta kafaarat yameen (enligt de flesta), fasta för kompensation om man inte till godosett ihrams krav (enligt den korrekta åsikten), fullfölja en ed man gjort om att fasta.

(7) Frivillig fasta kompenserar för eventuella fel i den obligatoriska fastan. Exempel på frivillig fasta är Áashooraa, Árafaah, Ayyaam al-Beed (13, 14, 15 enligt islamiska kalendern - översättaren), Måndagar och Torsdagar, sex dagar i Shawwaal, och extra fasta i Muharram och Sha'baan.

(8) Det är inte tillåtet att bara fasta på fredagen (al-Bukhari, Fath al-Bari, no. 1985), eller att fasta på en lördag såvida det inte är en obligatorisk fastedag. (källa och klassad som hasan av al-Tirmidhi, 3/111) - Med detta menas om man fastar dessa dagar ensamma utan anledning.

Det är inte tillåtet att fasta hela sitt liv, eller fasta i två dagar utan uppehåll, dvs, fasta två eller tre dagar utan att bryta fastan.

Det är Haraam att fasta på de två Eid dagarna, eller på Ayyaam al-Tashreeq, den 11,12 och 13 i Dhoo 'l-Hijjah, för dessa dagar ska man äta och dricka och komma ihåg Allah, men för den som inte har något att slakta kan fasta dessa dagar (Ayyaam al-Tashreeq) i Mina.

9. Hur vet man när Ramadaan börjar

(9) För att veta när Ramadaan börjar ska man se nymånen, eller att Sha 'baan har varit i trettio dagar. Den som ser nymånen eller hör talas om den från en trovärdig person måste fasta. Att använda sig av förutspådda tider och datum är en bidah, för Profeten (SAS) sa: *"Fasta då ni ser den (nymånen) och bryt er fasta när ni ser den."* Om en mentalt frisk vuxen, trovärdig och sanningsenlig Muslim med god syn säger att han sett nymånen med sina egna ögon, då ska vi ta hans ord som sanna och börja fasta.

10. Vilka måste fasta?

(10) Att fasta är obligatoriskt för den som är vuxen, mentalt frisk, icke resande muslim som har möjlighet att fasta, så länge som hayd (menstruation) eller nifaas (40 dagars blödnigen efter förlossning) inte hindrar från att fasta.

Personen har uppnått vuxen ålder när en av de tre följande inträffar: utlösning, vare sig det är på grund av en dröm eller annat; pubertetshår kring privata delar; eller att man fyllt 15 år. För kvinnor finns ett fjärde tecken, menstruation; när en flicka börjat få mens, är hon tvungen att fasta även om hon inte är tio år.

(11) Barn borde fasta redan vid sju års ålder, om det är möjligt, och en del lärda säger att ett barn får smiskas vid tio års ålder om han inte fastar, det samma gäller salaah. (Se al-Mughni, 3/90) Barnet får belöning för sin fasta, och föräldrarna får belöning för att de uppfostrar barnet rätt och visar barnet till gott. Al-Rubay bint Muáwwidh (RA) sa, angående när Ramadaan blev obligatoriskt: *"Vi brukade låta våra barn fasta, och vi gjode en docka till dem av ylle. Om någon började gråta av hunger, gav vi leksaken till dem tills det var dags att bryta fastan."* (al-Bukhari, Fath, no. 1960). En del tycker inte det är viktigt att säga till barnen att fasta; ett barn kan vara road av att fasta och även klara av att göra det, men hans mamma eller pappa nekar honom att fasta, för att de känner sk. "medkänsla" för honom. De förstår inte att riktig medkänsla och kärlek är att vänja honom vid att fasta. Allah säger;

"O you who believe! Ward off from yourselves and your families a Fire (hell) whose fuel is men and stones, over which are (appointed) angels stern (and) severe, who disobeys not, (from executing) the Commands they receive from Allah, but do that which they are commanded." (al-Tahreem 66:6)

Man får vara extra uppmärksam när flickorna fastar efter att de fått mens, hon kanske fastar när hon har mens, utav blyghet, och sen tar hon inte igen sin fasta.

(12) Om en Kaafir blir Muslim, eller ett barn blir vuxen, eller en galen människa blir frisk under dagen, ska de inte äta förrän kvällen kommit, för dessa är nu bland de som är skyldiga att fasta, de behöver inte ta igen det dom missat, för innan var de inte bland dem som var tvungna att fasta.

(13) Den sinnessjuka är inte ansvarig för sina gärningar (deras gärningar skrivs inte ned), men om den sinnessjuka pendlar mellan sjukt och friskt tillstånd, måste han fasta under sin friska period, och blir förlåten då han är sjuk. Om han blir 'sjuk' under dagen, blir hans fasta inte ogiltig, samma regel gäller för den som tappar medvetandet, han hade avsikten att fasta när han var frisk. (Majaalis Shahr Ramadaan av Ibn Utheymeen, s. 28). Ett liknande fall gäller epileptiker.

(14) Om någon dör under Ramadaan, finns det ingen 'skuld' på honom eller hans släkt att fasta de återstående dagarna.

(15) Om man inte vet att det är fard (obligatoriskt) att fasta Ramadaan, eller att det är Haraam att äta eller ha samlag under dagen denna månad, är hans ursäkt accepterad, enligt majoriteten av lärda, såsom den nykonverterade till Islam, en muslim som lever i Daar al-Harb (icke muslimskt land) och en muslim som växt upp bland kuffar. Men en person som växt upp bland muslimer och varit kapabel till att fråga frågor och ta reda på det, har ingen ursäkt.

11. Den resande

(16) För att den resande ska få bryta sin fasta, måste vissa villkor uppfyllas. Hans resa ska vara lång, eller ska vara känd som en resa (även om det finns olika åsikter bland lärda om detta), och ska vara förbi staden och dess förorter. (Majoriteten av lärda säger att man inte ska bryta fastan förrän man rest förbi stadens gräns. De säger att resan inte riktigt börjat förrän han åkt förbi stadsgränsen, den som fortfarande befinner sig i staden är "bosatt" och "närvarande". Allah säger: **"....So whoever of you sights (the crescent on the first night of) the month (of Ramadaan, ie, is present at his home) he must observe sawm (fast) that month..."** (al-Baqarah 2:185). Han räknas inte som resande förrän han lämnat staden; om han fortfarande är i staden, räknas han som bosatt, och får inte korta sin bön). Resan ska heller inte vara för en syndig anledning (enligt de flesta lärda), eller för att försöka komma undan fastan.

(17) Enligt de flesta är det tillåtet för den resande att bryta sin fasta, oavsett om han har möjlighet att fortsätta sin fasta senare eller inte, eller om det är svårt för honom att fasta eller inte. Även om hans resa är lätt och han har någon som tar hand om honom, så är det ändå tillåtet för honom att bryta sin fasta och korta sin bön. (Majmoo' al-Fataawaa, 25/210)

(18) Den som beslutat sig för att resa under Ramadaan ska inte ha avsikten att bryta sin fasta förrän han verkligen reser, för någonting kan hända som stoppar hans resa. (Tafseer al-Qurtubi, 2/278)

Den resande ska inte bryta sin fasta förrän han passerat husen i staden; Efter att han passerat stadens gränser, får han bryta sin fasta. Det samma gäller om han ska flyga, efter planet lyft och gått förbi stadens gräns, då kan han bryta sin fasta. Om flygplatsen ligger utanför staden, kan han bryta sin fasta där, men om flygplatsen är inom stadens gränser eller vid staden, så ska han inte bryta sin fasta där eftersom han fortfarande är i staden.

(19) Om solen går ner och han bryter sin fasta när han fortfarande är på marken, men sen när planet lyfter så ser han solen igen, behöver han inte sluta äta, för han har redan fastat klart för den dagen, och det finns inget sätt att repetera en ibadaá (dyrkande) som är avslutad. Om planet lyfter innan dagen är slut och han vill fasta klart den dagen på resande fot, så ska han sluta fasta när solen går ner var han än är. Piloten får inte ta ner planet så att man inte kan se solen, bara för att man ska kunna bryta sin fasta, detta skulle vara att luras, men om han tar ner planet för något annat själ, och solen inte syns på grund av det så kan man bryta sin fasta. (Från en fataawa som shaykh Ibn Baaz gjort verbalt)

(20) Den som reser till en plats och tänker stanna där i mer än fyra dagar måste fasta, enligt majoriteten av lärda. Så om en person reser utomlands för att studera i några månader eller år, så enligt de flesta lärda - inklusive de fyra imaamerna - räknas han som den som är

"bosatt" och han måste då fasta och be som vanligt.

Om den resande passerar igenom en stad som inte är hans egen, behöver han inte fasta, såvida han inte tänker stanna i mer än fyra dagar. Då måste han fasta eftersom regeln som gäller den som är "bosatt" gäller även honom. (se Fataawa al-Da'wah av Ibn Baaz, 977)

(21) Den som börjar fasta som "bosatt" och sedan åker på en resa under dagen får bryta sin fasta, eftersom Allah har gjort det generellt tillåtet att bryta sin fasta för den som reser. Allah säger:

"...and whoever is ill or on a journey, the same number (of days on which he did not observe sawm must be made up) from other days..." (al-Baqarah 2:185)

(22) Den som alltid reser får bryta sin fasta om han har ett hem som han återkommer till, såsom en kurir som reser för muslimernas skull (men även en taxi chafför, pilot och flygpersonal, även om deras resande är dagligen - men de måste fasta igen dagarna senare). Det samma gäller sjömannen som har ett hem på land; men om sjömannen har sin fru och allt han behöver med sig på båten, och är konstant resande så får han inte bryta sin fasta eller korta sin bön. Om Bedouiner reser från sina vinterhem till sina sommarhem, eller vise versa, är det tillåtet för dem att bryta fastan och korta bönen, men så fort de har bosatt sig i sina vinter - eller sommarhem, ska de inte bryta sin fasta eller korta sin bön, även om de följer sin hjord. (se Majmoo Fataawa Ibn Taymiyah, 25/213)

(23) Om den resande kommer fram under dagen, finns det en välkänd dispyt bland de lärda om han ska avstå från att äta och dricka. (Majmoo al-Fataawa, 25/212) Men för att vara på den säkra sidan, så ska han sluta äta och dricka, utav respekt för månaden Ramadaan, men han måste ta igen dagen senare, vare sig han slutar att äta och dricka eller inte.

(24) Om han börjar Ramadaan i en stad, och sedan reser till en annan stad där folket började fasta före eller efter honom, då ska han följa det som folket han reser till gör, så han ska avsluta Ramadaan när de avslutar Ramadaan, även om han fastar i mer än trettio dagar, för Profeten (SAS) sa: *"Fasta då alla fastar, och bryt fastan då alla andra bryter sin fasta."* Om det betyder att hans fasta blivit mindre än 29 dagar, måste han fasta igen de återstående dagarna efter Eid, eftersom hijri månaderna kan inte bli färre än 29 dagar. (från fataawa al-Shaykh Ibn Baaz: Fataawa al-Siyaam, Daar al-Watan, sida. 15-16)

12. Den sjuke

(25) Om man blivit sjuk får man bryta sin fasta. Beviset är ayan: **"...and whoever is ill or on a journey, the same number (of days on which he did not observe sawm must be made up) from other days..."** (al-Baqarah 2:185)

Men om sjukdomen är av mindre art, såsom hosta eller huvudvärk, så är det inte tillräckligt för att få bryta fastan.

Om det finns medicinska bevis, eller om personen från tidigare erfarenheter, eller är säker på, att fastan kommer göra hans sjukdom värre eller att det tar längre tid att bli frisk, får han bryta sin fasta; det är ogillat (makrooh) att fasta under sådana omständigheter. Om personen är allvarligt sjuk, behöver han inte ha avsikten på natten att fasta följande dag, även om det finns en chans att han blir bättre till morgonen, det som räknas är den nuvarande situationen.

(26) Om fastan medför medvetlöshet, så ska han bryta fastan och ta igen den senare. (al-Fataawa, 25/217) Om personen blir medvetlös under dagen och kommer till medvetande före Maghrib eller efter, är fastan godkänd, såvida han fastade på morgonen; om han är medvetlös från Fajr till Maghrib, så är fastan inte godkänd enligt de flesta lärda. Enligt de flesta lärda, är

det obligatoriskt för den som blir medvetlös att ta igen fastan senare, oavsett hur länge han varit medvetlös. (Al-Mughni maá al-Sharh al-Kabeer, 1/412, 3/32; al-Mawsooáh al-Fiqhiyyah al-Kuwaytiyyah, 5/268) En del lärda har gett fatwaas om att den som tar sömnpiller eller får bedövning för giltig orsak, och blir medvetlös i tre dagar eller mindre, måste ta igen fastan senare, för han räknas som den som sover; men om man blir medvetlös i mer än tre dagar, behöver han inte ta igen fastan för då räknas han som den som är galen, tokig. (Från en verbal fataawa av Sheykh Ibn Baaz)

(27) Om man känner sig extremt hungrig eller törstig, och är rädd att man ska dö eller att kroppen ska ta skada på något sätt, och man har anledning att tro det, kan man bryta fastan och ta igen den senare, eftersom att rädda sitt liv är obligatoriskt. Men det är inte tillåtet att bryta fastan för att man inte klarar av svårigheten eller för att man känner sig trött eller är rädd för någon inbillad sjukdom. De som jobbar med fysiskt ansträngande jobb får inte bryta sin fasta, och de måste ha avsikt på natten att fasta följande dag. Om de inte kan sluta jobba men är rädda för att de ska ta skada, eller de får utstå extrema svårigheter som gör att de måste bryta fastan, då ska de bara äta vad som behövs för att klara svårigheten, och så ska de fortsätta fasta tills solen går ner, och de måste ta igen fastan senare. De som arbetar med fysiskt ansträngande jobb, såsom smed eller dyl, kan försöka ändra timmarna de jobbar till kvällstid, eller ta ut semestern under Ramadaan, eller till och med obetald semester, men om det inte är möjligt, ska de leta efter ett nytt jobb, där de kan kombinera religiösa och världsliga plikter. (Fataawa al-Lajnah al-Daaímah, 10/233, 235)

"And whoever fears Allaah and keeps his duty to Him, He will make a way for him to get out (from every difficulty). And He will provide him from (sources) he could never imagine." (al-Talaaq 65:2-3)

Prov (i skolan) är ingen ursäkt för att bryta fastan under Ramadaan, och det är inte tillåtet att lyda sina föräldrar att bryta fastan på grund av proven, för det finns ingen lydriad till en skapelse om det innebär olydnad till Skaparen. (Fataawa al-Lajnah al-Daaímah, 10/241)

(28) Den sjuke som väntar på att bli frisk ska vänta tills han blivit bättre, för att då ta igen det han missat att fasta; det är inte tillåtet för honom att bara ge mat till de fattiga. Den som lider av kronisk sjukdom och inte har något hopp om att kunna bli frisk och äldre som inte kan fasta ska ge mat till en fattig människa hälften av en saa´ av basprodukten i landet varje dag som han missar. (Hälften av en saa´ är ungefär 1½ kilo ris.) Det är tillåtet att göra detta på en och samma gång, tex en dag i slutet av månaden, eller att ge en fattig mat varje dag. Han måste ge riktig mat som compensation, pga orden i ayan - han kan inte göra det bara genom att ge pengar till den fattige. (Fataawa al-Lajnah al-Daaímah, 10/198) Som alternativ kan han ge pengar till en trovärdig person eller organisation så de kan köpa mat för att ge till de fattiga å hans vägar.

Om en sjuk person inte fastar under Ramadaan, väntades på att bli bättre så han kan ta igen dagarna, men då får reda på att hans sjukdom är kronisk, får han ge mat till en fattig för varje dag som han missat. (Från en fataawa från Shaykh Ibn Utheymeen) Om personen väntar på att bli bättre, men dör, finns det ingen skuld för honom eller hans släkt. Om en persons sjukdom anses vara kronisk, så att han inte fastar inte utan istället ger pengar till fattiga, men så går den medicinska vetenskapen framåt och det finns ett botemedel, som han använder och blir bättre, behöver han inte ta igen den fasta han missat, för han gjorde det som han var tvungen att göra då. (Fatawa Lajnah Daaímah 10/195)

(29) Om en person är sjuk, men blir bättre, och nu kan ta igen dagarna han missat men han hinner dö innan han börjat fasta igen, då ska pengar tas från hans arv att föda en fattig person för varje dag han missat. Om en av hans släktingar vill fasta åt honom går det också bra, för Profeten (SAS) sa: *"Den som dör och fortfarande har dagar att ta igen, låt hans släkt fasta åt honom."* (Från Fataawa al-Lahjnh al-Daaímah, vol. om Da´wah, 806)

13. Den gamle

(30) Den som är väldigt gammal och har tappat all styrka och blir svagare för var dag som döden kommer närmare, behöver inte fasta, de behöver inte fasta så länge som fastan skulle vara svårt för dem. Ibn Abbas (RA) brukade säga om följande ayah; **"And as for those who can fast with difficulty (e.g., an old man, etc.), they have (a choice either to fast or) to feed a poor person (for every day)"** (al-Baqarah 2:184)

"Detta har inte ändrats. Utan refererar till den väldigt gamle mannen eller kvinnan som inte kan fasta, istället ska de ge mat till en fattig person som kompensation." (Al-Bukhari, Kitaab al-Tafseer, Baab Ayaaman Ma' doodaat...)

De som blivit senila eller förvirrade behöver inte fasta eller någonting annat som kompensation, deras familj behöver heller inte göra något för deras skull, för dessa människor behöver inte stå till svars för sina gärningar längre. Om de ibland har förståndet i behåll men är förvirrade ibland, måste de fasta när de är OK och slipper att fasta när de är förvirrade. (See Majaalis Shahr Ramadaan av Ibn Uttheymeen, sida 28)

(31) För de som krigar mot fienden eller blir besegrade av en fiende, om fastan gör dem för svaga för att orka slåss, är det tillåtet för dem att bryta fastan, även om de inte är resande. Om de behöver bryta fastan innan de slåss, kan de göra det också. Profeten (SAS) sa till sina kompanjoner innan de skulle ut och slåss: *"I morgon ska ni möta er fiende och att avstå från fastan skulle göra er starkare, så fasta inte."* (Källa Muslim, 1120, abd al-Baaqi edn. Detta är även åsikten som Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah håller. De lärda i Damaskus gav liknande fatwas när deras stad attackerades av Tatarerna.)

(32) Om en människas anledning för att inte fasta är självklar, såsom sjukdom, är det inget fel i att han äter och dricker öppet, men om hans anledning är gömd, såsom menstruation, är det bättre att äta och dricka i smyg, för att inte dra till sig misstankar eller liknande.

14. Niyah (avsikten) med fastan

(33) Niyah (avsikten) är ett måste i den obligatoriska (fard) fastan, och i andra obligatoriska fastor såsom att ta igen dagar som man missat eller fasta som kompensation för synder (kafaarah), för Profeten (SAS) sa: *"Det finns ingen fasta för den som inte gjort den avsikten natten innan."* (Källa Abo Dawood, no. 2454. En del lärda såsom al-Bukhari, al-Nisaa'i, al-Tirmidhi och andra ansåg att det var mawqoof. Se Talkhees al-Hubayr, 2/188)

Avsikten kan göras när som helst på natten, även strax före Fajr. Niyah betyder att man med hjärtat bestämt en sak; säga det högt är en bidáh (en nyuppfunnen sak), den som vet att imorgon är det Ramadaan och vill fasta han har gjort sin avsikt. (Majmoo' Fataawa Shaykh al-Islam, 25/215) Om man har avsikten att bryta fastan under dagen men man inte gör det, så enligt den mest korrekta åsikten, är hans fasta inte skadad av det; han är som den person som velat tala i bönen men inte gjort det. En del lärda anser att han slutat fasta så fort hans avsikt ändrats, så för att vara på den säkra sidan, borde han fasta om dagen senare. 'Apostasy' (avfall från Islam), ogiltighets förklarar avsikten; det finns inga olika åsikter om detta.

Den som fastar Ramadaan behöver inte göra om sin avsikt varje natt under Ramadaan; det är tillräckligt för honom att ha avsikten under början av månaden. Om avsikten blivit avbruten på grund av resa eller sjukdom - tex - måste han göra om sin avsikt för fasta när orsaken till att han inte fastar inte gäller.

(34) Att göra sin avsikt natten innan är inte ett måste för den som vill fasta frivilligt (nafl), detta styrks av hadeethen från Aishah (RA), som sa: *"Profeten (SAS) kom till mig en dag och sa, 'Har du någonting (mat)?' Vi sa, 'Nej.' Han sa, 'I så fall så fastar jag.'"* (Källa Muslim, 2/809, Abd al-Baaqi) Men för speciella naflfasta såsom Árafaah och Áashooraa', är det bättre att vara på den säkra sidan och ha avsikten natten före.

(35) Om man exempelvis ska ta igen en dag man missat i Ramadaan, eller fullfölja ett löfte, eller fasta som kompensation för en synd (kafaarah), måste han fasta klart, det är inte tillåtet att bryta fastan utan en giltig ursäkt. För naafil fasta, *"den som fastar frivillig fasta kan fasta klart eller bryta sin fasta,"* (Källa Ahmad, 6/342) - utan någon anledning. Profeten (SAS) gick upp på mogonen som fastande, sen åt han. (Som skrivits i Saheeh Muslim, i berättelsen om al-hais (maträtt) som gavs till honom som gåva när han befann sig i Aishahs hem; no. 1154, Ábd al-Baaqi).

Men får den som bryter sin fasta någon belöning för den tid han fastade? En del lärda säger att han inte får belöning (al-Mawsooáh al-Fiqhiyyah, 28/13), så det är bättre för den som fastar frivilligt att avsluta sin fasta vid maghrib, om det inte finns en giltig angelägen ursäkt till att han slutar fasta tidigare.

(36) Om man inte vet att Ramadaan börjat förrän efter soluppgången, måste man sluta äta och drick resten av dagen, men måste ta igen dagen senare, enligt de flesta lärda, för Profeten (SAS) sa: *"Det finns ingen fasta för den som inte gjort den avsikten natten innan."* (Källa Abo Dawood, no. 2454)

(37) Om en fånge vet att Ramadaan börjat genom att han själv sett månen eller att en trovärdig person sagt det till honom, måste han fasta. Om han inte vet när månaden börjar, måste han försöka lista ut det själv (ijtihaad) och agera efter det som är mest troligt. Om han senare får reda på att hans fasta sammanföll med Ramadaan, är det OK enligt de flesta lärda, om hans fasta var efter Ramadaan, är det OK enligt de flesta lärda, men om hans fasta varit innan Ramadaan, är det inte accepterat och måste tas igen. Om en del av fastan sammanföll med Ramadaan och en del inte, är det som sammanföll med Ramadaan OK, men det som varit före Ramadaan är inte OK. Om han aldrig får reda på hur det ligger till med säkerhet, då är hans fasta OK eftersom han gjorde det bästa han kunde, och Allah ger aldrig större prövningar än man klarar av. (Al-Mawsooáh al-Fiqhiyyah, 28/84)

15. När ska man börja och sluta fasta?

(38) När hela solen försvunnit, då ska den fastande personen avsluta sin fasta, och inte bry sig om det röda ljuset som finns kvar på horisonten, för Profeten (SAS) sa: *"Då natten kommer därifrån och dagen försvunnit därifrån, och solen gått ner, då ska den fastande personen bryta sin fasta."* (Al-Bukhari, al-Fath, no. 1954; saken nämns även i Majmoo' al-Fataawa, 25/216)

Det är Sunnah att skynda sig att bryta sin fasta. Profeten (SAS) bad inte Maghrib förrän han hade brutit sin fasta, även om det bara var med några klunkar vatten. (Källa al-Haakim, 1/432; al-Silsilat al-Saheehah, 2110) Om den som fastar inte hittar något att bryta fastan med, då ska han ha avsikten att bryta sin fasta, han ska inte suga sitt finger, som en del gör. Han ska vara noggrann med att inte bryta fastan för tidigt, för Profeten (SAS) såg en del människor hänga från sina knäsenor med blod rinnande från sidan av deras mun, och när han frågade om dem, så svarade man att det var de som brutit sin fasta före tiden." (Hadeethen finns i Saheeh Ibn Khuzaymah, no. 1986, och i Saheeh al-Targheeb, 1/420) Om personen är säker, eller nästan säker, eller inte är säker på att han brutit fastan i rätt tid, borde han ta igen dagen senare, för grunden är att dagen fortfarande är dag och har inte slutat. (Fataawa al-Lajnah al-Daa'imah, 10/287) Han ska akta sig för små barns ord eller opålitliga källor, och han ska även akta sig för tidsskillnaderna mellan olika städer och byar när han hör adhaan på

radion eller liknande.

(39) När gryningen kommer - vilket är det vita ljuset tvärs över horisonten i Öst - måste den fastande sluta äta och dricka på en gång, oavsett om han hör adhaan eller inte. Om han vet att muezzin gör adhaan vid gryningen, måste han sluta att äta och dricka så fort han hör adhaan, men om muezzin gör adhaan före Fajr, måste han inte sluta äta och dricka när han hör adhaan. Om han inte vet muezzins sätt, eller att det skiljer sig mellan olika muezzins, och han kan inte urskilja tiden för gryningen själv - vilket är vanligt i städer med mycket ljus och byggnader - kan han använda sig av färdigtryckta tidtabeller, så länge han är säker på att de inte är fel.

I den att vara på den säkra sidan genom att sluta äta och dricka en tid innan Fajr, såsom tio minuter innan, är bidáh. På en del tidtabeller kan man se en tid för 'imsaak' (när man ska sluta äta och dricka) och en tid för Fajr, detta är något som går emot islam.

(40) Muslimer som lever i städer där det går att urskilja natt från dag dygnet runt måste fasta, oavsett hur lång dagen är, så länge som det går att urskilja natten från dagen. På en del platser går det inte att skilja dagen från natten; Muslimer som lever på sådana ställen följer den stad som är närmast där man kan urskilja natten från dagen.

16. Saker som bryter fastan

(41) Förutom hayd (menstruation) och nifaas (blödning efter förlossning), utöver dessa bryts endast fastan om dessa tre villkor tillämpas: att personen vet att det bryter fastan och inte är okunnig; att han är medveten vad han gör och inte glömt bort att han fastar; att han gör det av egen fri vilja och inte blir tvingad.

Bland det som bryter fastan är gärningar som involverar utdrivande av kroppslig vätska, såsom samlag, kräkningar, menstruation och åderlåtning, och gärningar som involverar att man tillför kroppen något såsom mat och dryck. (Majmoo' al-Fataawa, 25/148)

(42) Bland det som bryter fastan är sådant som är klassiferat som mat och dryck, såsom medicin och piller man tar oralt, eller att man sprutar in näring, eller att man tar emot blod.

Sådant som sprutas in men inte ersätter mat och dryck utan används som medicin såsom penicillin och insulin, stärkande medicin, eller vaccination, bryter inte fastan, oavsett om det är i musklerna eller i venerna. (Fataawa Ibn Ibraheem, 4/189) Men för att vara på den säkra sidan ska dessa medicineringar ske under natten.

Njurdialys, där blodet tas ut, rensas och kommer tillbaka till kroppen med en del kemiska och närande ämnen, såsom socker och salt, bryter fastan. (Fataawa al-Lajnah al-Daa'imah, 10/190)

Enligt den starkaste åsikten så bryter inte stolpiller, ögondroppar, örondroppar, få en tand borttagen och att plåstra om sår fastan. (Majmoo' Fataawa Shaykh al-Islam, 25/233, 25/245)

Astmaspray bryter inte fastan, för detta är komprimerad gas som går till lungorna - det är inte mat, och den behövs alltid, under Ramadaan och annars.

Att ta blodprov bryter inte fastan och är tillåtet eftersom det är något man behöver. (Fataawa al-Da'wah: Ibn Baaz, no. 979)

Medicin som bara ska sköljas runt i munnen bryter inte fastan så länge man inte sväljer något.

Om personen lagar en tand och känner smaken i halsen, bryter detta inte fastan. (Verbal fataawa från Ibn Baaz)

Följande bryter inte fastan

- Att få öronen rensade, näsdroppar eller nässpray - så länge man inte sväljer något.
- Tabletter som placeras under tungan för att bota halsfluss eller andra sjukdomar - så länge man inte sväljer något.
- Saker som sätts in vaginalt, såsom pessar, (douches)?, ett skopinstrument, eller fingrar för medicinsk undersökning.
- Att få ett skopinstrument eller få en apparat (IUD eller 'rörspiral') eller dyl till livmodern.
- Sätta in en kateter, insättning av ett skopinstrument eller intrauterint preventivmedel (IUD eller "rörspiral") och liknande i livmodern.
- Insättning i urinröret – för män eller kvinnor – av en kateter, ogenomskinlig färg för diagnostisk avbildning, medicin eller lösningar för att rengöra urinblåsan.
- Att laga en tand, ta bort en tand, rena tänderna, använda siwaak eller tandborste - så länge man inte sväljer något.
- Gurgla, rengöra eller tillföra munspray - så länge man inte sväljer något.
- Ta spruta under huden, i muskeln eller i venen - utom sådant som tillför näring.
- Syre
- Bedövande gaser - så länge patienten inte får närande ämnen som tillsats.
- Medicin som absorberas genom huden, såsom krämer och plåster som ger medicin och kemikalier.
- Insättning av en kateter i vener för diagnostisk avbildning eller behandling av blodkärl i hjärtat eller andra organ.
- Användning av ett laporaskop (ett instrument som sätts in genom ett litet snitt i buken) för att undersöka bukhålan eller för att utföra operationer.
- Att ta biopsier eller prov från levern eller andra organ – så länge detta inte åtföljs av användandet av (kemikaliska) lösningar.
- Gastroskopi – så länge det inte åtföljs av användandet av (kemikaliska) lösningar eller andra ämnen.
- Instrument eller medicin till hjärnan eller ryggraden.

(43) Den som äter eller dricker något med flit under Ramadaan utan giltig ursäkt har begått en stor synd (kabeerah), och måste be om förlåtelse och ta igen dagen senare. Om han bröt sin fasta med något haraam, såsom alkohol, gör detta synden ännu större. Hur han än gjort så

måste han be uppriktigt om förlåtelse (taubah) och göra mer naafil gärningar, fasta och andra gärningar av dyrkan, för att undvika någon tillbakagång på sina obligatoriska gärningar, och för att Allah ska acceptera hans ursäkt.

(44) *"Om han glömmer, och äter och dricker, låt honom då fasta klart ändå, för Allah har get honom mat och dryck."* (Källa al-Bukhari, Fath, no. 1933) Enligt en annan källa, *"Han behöver inte fasta om dagen senare eller ge något som ursäkt (kaffaarah)."*

Om någon ser en annan person äta något av glömska, ska han påminna honom, detta på grund av den generella betydelsen av ayan; *"... Help one another in righteousness and piety..."* (al-Maa'idah 5:2), och hadeethen, *"om jag glömmer bort, så påminn mig"*; och principen att detta är en dålig handling (munkar) som måste ändras. (Majlis Shahr Ramadaan, Ibn Uthaymeen, sida. 70)

(45) De som måste bryta sin fasta för att klara av att rädda någon som är i fara, får bryta sin fasta och ta igen dagen senare. Detta gäller om någon håller på att drunkna, eller när en brand måste släckas.

(46) Om en person är skyldig att fasta, men med flit har samlag under dagen i Ramadaan, av egen fri vilja, där de två 'omskurna delarna' (organen) möts och mannens organ kommer in i kvinnan, är hans fasta bruten, oavsett om han kommer eller inte, och han måste be om förlåtelse. Han ska fortsätta att fasta resten av dagen, men måste ta igen dagen senare, och ge något som förlåtelse (kaffaarah), detta talar hadeethen från Abu Hurayrah om: *"Medan vi satt med Profeten (SAS), kom en man till honom och sa: 'Oh Allahs Sändebud, jag har gått under!' Han sa, 'Vad har hänt?' Han sa, 'Jag hade samlag med min fru fastän jag fastade.' Allahs Sändebud svarade, 'Har du någon slav du kan släppa fri?' Han sa, 'Nej' Han sa, 'Kan du fasta två månader i rad?' Han sa, 'Nej.' Han sa, 'Har du så att du kan ge mat till 60 fattiga människor?' Han sa, 'Nej.'...."* (Källa al-Bukhari, al-Fath, 4, no. 1936) Samma regel gäller för den som begått zina (otrohet eller äktenskapsbrott), homosexualitet och rå djursex.

(Notera: Att ha samlag analt, äktenskapsbrott, homosexualitet, och bestialitet är alla stora synder i Islam och ännu större om de görs under dagen i Ramadaan.)

Om personen har samlag under dagen flera gånger i Ramadaan, måste han ge försoning för varje dag (kafaarah), och även fasta om alla de dagar det hänt. Att inte veta om att kafaarah är obligatoriskt är ingen ursäkt. (Fataaqa al-Lajnah al-Daa'imah, 10/321)

(47) Om mannen vill ha samlag med sin fru men bryter sin fasta först genom att äta, är detta en större synd, för han har brutit reglerna för den heliga månaden på två sätt, genom att äta och ha samlag. Han måste med all säkerhet ge försoning, obligatoriskt, och om han försöker strunta i det gör det saken bara värre. Han måste ge en uppriktig ursäkt (taubah). (se Majmoo' al-Fataawa, 25/262)

(48) Att pussa, krama, omfamna, röra eller titta på sin fru eller konkubin, är tillåtet om mannen kan behärska sig, för detta finns rapporterat från Áishah (RA) att Profeten (SAS) brukade pussa och krama sina fruar även när han fastade, men han var den som kunde kontrollera sig bäst. Med tanke på en hadeeth qudsi, *"han håller sig borta från sina fruar för Min skull."*, detta menas samlag. Om personer får lust snabbt och inte kan hålla sig, då är det inte tillåtet för honom att pussa eller krama sin fru, för det skulle leda till att han bröt sin fasta, för han är inte säker på att han kan stoppa att han får utlösning eller att han har samlag. Allah säger i en hadeeth qudsi: *"och han avstår från sina begär för Min skull."* En av islams rättesnören är att allt som leder till haraam är haraam.

(49) Om en person har samlag och gryningen kommer, är det obligatoriskt för honom att sluta, och hans fasta är giltig även om han får utlösning efter han avslutat, men om han fortsätter att ha samlag efter gryningen, är hans fasta bruten, och han måste be om förlåtelse (taubah), ta igen dagen senare, och ge försoning (kafaarah).

(50) Om morgonen kommer och personen är i janaabah (orenhet efter samlag), har det ingen betydelse för hans fasta. Han eller hon får vänta med att göra ghusl, oavsett om det är efter samlag eller efter mens eller blödning efter förlossning, tills efter solen gått upp, men det är bättre att skynda sig att göra ghusl så att man kan be.

(51) Om personen som fastar sover och får en 'våt dröm', bryter inte det fastan, enligt de lärda (ijmaa'), ska han fasta klart. Att vänta med att göra ghusl bryter inte fastan, men det är bättre om han skyndar sig för att göra ghusl så att han kan be och änglarna komma nära honom igen.

(52) Om en person får utlösning under dagen i Ramadaan av en orsak som han kunde hindra, såsom att ta på eller titta på en kvinna, då måste han be om förlåtelse till Allah och fasta resten av dagen, men måste även ta igen dagen senare. Om en person börjar masturbera men slutar och inte får utlösning, då ska han be om förlåtelse men behöver inte fasta om dagen senare, för han fick ingen utlösning. Personen som fastar måste hålla sig borta från allt som kan ge honom sexuell lust, och måste tränga undan de dåliga tankar som kan komma till honom. Enligt den mest korrekta åsikten, om han avger prostatisk vätska (madhiy), så bryter det inte fastan.

Att det kommer 'wadiy', ett tjockt kladdigt ämne som kommer efter man kissat, utan sexuell lust, bryter inte fastan, och man behöver inte göra ghusl, men han måste istinjaa' (tvätta sina privata delar) och göra wudoo'. (Fataawa al-Lajnah al-Daa'imah, 10/279)

(53) *"Den som kräks ofrivilligt behöver inte ta igen dagen senare, men den som kräks med flit måste ta igen dagen senare"* (Saheeh hadeeth från al-Tirmidhi, 3/89). Den som kräks med flit, genom att ta ner fingrarna i halsen eller trycker på sin mage, eller luktar på något hemskt, eller ser på något som får honom att kräkas, måste göra om sin fasta. Om han känner att han måste kräkas, men det försvinner av sig själv, bryter inte det fastan, om kräket kommer upp i hans mun men sväljer tillbaka den, bryter detta fastan. Om någon känner sig illamående, behöver han inte undvika att kräkas, detta kan eventuellt ge mer skada. (Majaalis Sharh Ramadaan, Ibn Uthaymeen, 67)

Om en person oavsiktligen sväljer något som fastnat mellan tänderna, eller om det är så litet att man inte känt det eller kunnat spottat ut det, räknas detta som en del av saliven och bryter inte fastan. Men om det är stort nog för att spottas ut, ska man spotta ut det. Om han spottar ut det, är det OK, men om han sväljer det har han brutit sin fasta. Om den går att dela, och har smak eller sötma, är det haraam för honom att tugga på det. Om något kommer ner i halsen är hans fasta brutet. Om personen spottar ut vatten efter att sköljt munnen, är hans fasta inte förstörd på grund av den fukt eller vattning som finns kvar, för det går inte att undvika.

Om en person börjar blöda näsblod, är hans fasta fortfarande giltig, det är något som är utöver det han kan kontrollera. (Fataawa al-Lajnah al-Daa'imah, 10/264)

Om han har sår i tandköttet eller att tandköttet börjar blöda efter att han använt siwaak, är det inte tillåtet för honom att svälja blodet; han måste spotta ut det. Men om lite blod skulle komma ner i halsen utav misstag, behöver han inte oro sig. Samma sak gäller om lite kräk skulle komma upp i halsen men sen gå tillbaka igen utan att han ville det, då är fastan fortfarande giltig. (Fataawa al-Lajnah al-Daa'imah, 10/254)

Med tanke på slem som kommer från huvudet (näsan eller bihålorna) och slem som kommer från bröstet genom att man hostat, om detta sväljs innan det kommit till munnen, bryter det inte fastan, för det är ett problem som alla människor har; men om det sväljs ner efter att det kommit upp till munnen, bryter det fastan. Men om det sväljs ofrivilligt, bryter det inte fastan.

Att inandas vattenånga, vilket kan hända den som arbetar med växter, bryter inte sin fasta. (Fataawa al-Lajnah al-Daa'imah, 10/276)

Det är ogillat (makrooh) att smaka av maten i onödan, för det för med sig en risk att man bryter fastan. Exempel då det skulle vara tillåtet är då en mamma tugar maten till sitt spädbarn när det inte finns något annat sätt att ge honom mat på, att smaka av maten för att se att den är OK, och smaka av något när man handlar. Ibn Abbas (RA) sa: "Det är inget fel i att smaka vinäger eller något annat man vill köpa." (Klassad hasan i Irwa' al-Ghaleel, 4/86; se al-Fath, kommentarer om Baab Ightisaal al-Saa'im, Kitaab al-Siyaam)

(54) Att använda siwaak är sunnah att använda för den som fastar under hela dagen, även om den är våt. Om den som fastar använder siwaak och känner någon smak från den och sväljer det, eller om han tar ut siwaaken från munnen och ser saliv på den och sen stoppar in den i munnen igen och sväljer saliven, bryter detta inte fastan. (Fataawa al-Sa'diyyah, 245) Han ska undvika smaker som går att luckra upp, såsom grön siwaak, eller siwaak med smak såsom citron eller mint. Han ska spotta ut de små delarna som kan lossna; han ska inte svälja dem med flit, men om det sker av misstag, är det ingen fara.

(55) Om den fastande blir skadad eller får näsblod, eller får vatten eller bensin i munnen av misstag, bryter det inte fastan. Om han får damm, rök eller flugor i munnen av misstag, bryter inte det hans fasta heller. Det man inte kan undvika att svälja såsom saliv, eller dammet från mjöl, bryter inte fastan. Om personen får mycket saliv och sväljer det med flit, bryter det inte fastan, enligt den korrekta åsikten. (al-Mughni av Ibn Qudaamah, 3/106)

Om tårar kommer ner i halsen, eller man sätter olja på skägget eller mustachen, eller använder henna, och sen känner smaken i halsen, bryter detta inte hans fasta. Att använda henna, kohl eller olja bryter inte fastan. (Se Majmoo' al-Fataawa, 25/233, 25/245) Detta gäller även krämer som används för att fukta eller mjuka upp huden.

Det är inget fel att lukta på parfym, använda parfym eller ta på sig luktande krämer eller dyl. Det är inget fel att använda bukhoor (rökelse), så länge man inte använder det för att sniffa. (Fataawa al-Lajnah al-Daaimah, 10/314)

Det är bättre att undvika tandkräm på dagen, och vänta till kvällen, för det är för starkt. (al-Majaalis, Ibn Uthaymeen, sida. 72)

(56) För att vara på den säkra sidan, så är det bättre om den fastande inte åderlåter sig (hijaamah). Det finns olika åsikter om detta. Ibn Taymiyyah råder den som åderlåter sig att bryta sin fasta, men den som åderlåter bryter inte sin fasta.

(57) Rökning bryter fastan, och är inte en ursäkt till att inte fasta. Hur kan en synd vara en ursäkt?

(58) Att omringa sig med vatten eller linda om sig själv med blöta kläder för att svalka sig bryter inte fastan. Det är inget fel i att hålla vatten över huvudet för att få svalka från hettan och törsten. Att simma är ogillat, för det kan bryta fastan (genom att man sväljer vatten). Om någon jobbar med dykning och han kan garantera att han inte får vatten i munnen, så är det inget fel i det.

(59) Om en person äter, dricker eller har samlag, och tror att det fortfarande är natt, men sen märker att gryningen kommit är det ingen skada skedd, för ayan förklarar tydligt att dessa saker är tillåtna tills man vet säkert att gryningen kommit. Ábd al-Razzaaq berättar i en saheeh isnaad som går tillbaka till Ibn Abbas (RA) att han sa; "Allah har tillåtit er att äta och dricka så länge ni inte tvivlar." (Fath al-Baari, 4/135; detta är även åsikten Shaykh al-Islam Ibn Taymyyah håller, Majmoo Fataawa, 29/263)

(60) Om en person fastar, och tror att solen gått ner fast den inte har det, måste han ta igen dagen senare (enligt majoriteten lärda), för principen är att det fortfarande är dag, och ett faktum som är säkert kan inte förnekas mot något som är tvivelaktigt.

(Shaykh al-Islam Ibn Taymyyah ansåg inte att den som gjort detta behövde göra om fastan.)

Om gryningen kommer och personen fortfarande har mat eller dryck i sin mun ska spotta ut det, och hans fasta är fortfarande giltig. Detta är samma som den som äter eller dricker av glömska men så fort han kommer ihåg ska han spotta ut det han har i munnen, och fastan är fortfarande giltig.

17. Regler för kvinnor som fastar

(62) En kvinna om nått puberteten, men är för blyg för att säga det till någon, och struntar i att fasta, måste be om förlåtelse och fasta om de dagar hon missat, men även ge mat till en fattig för varje dag, som kompensation för att försena sin fasta, om nästa Ramadaan kommer och hon inte tagit igen från Ramadaan året innan. Hennes fall är som den kvinna som fastar utav blyghet de dagar hon har mens, och tar inte igen dagarna senare.

Om en kvinna inte vet exakt hur många dagar hon missat, ska hon fasta tills hon är ganska säker på att hon tagit igen alla dagar, såväl som hon ska ge kompensation för varje dag hon dröjt med. Hon kan göra det samtidigt som hon fastar eller separat, beroende på vad hon kan göra.

(63) En kvinna ska inte fasta - utom Ramadaan - om hennes man är närvarande utan hans tillstånd, men om han är på resa kan hon göra som hon vill.

(64) I slutet av mensen när kvinnan ser det vita ämnet -som kommer från livmodern när mensen är över -som ett tecken att kvinnan är ren *taahir* (ren), hon ska ha avsikten natten innan att fasta och börja fasta. Om hon inte vet när hon är *taahir*, kan hon stoppa in en bit bomull eller dyl, och om den kommer ut ren, ska hon fasta, om hon börjar blöda igen, ska hon sluta fasta, oavsett om blodet är rinnande eller lite, för detta bryter fastan så länge det är inom hennes normala period. (Fataawa al-Lajnah al-Daa'imah, 10/154)

Om blodet inte kommit tillbaka till Maghrib, och hon fastat med avsikt från dagen innan, är hennes fasta giltig. Om kvinnan känner blodet inom sig men det kommer inte ut förrän efter solen gått ner, är hennes fasta godtagen och hon behöver inte ta igen dagen senare.

Om kvinnans mens eller blödningen efter förlossning försvinner under natten, och hon har avsikten att fasta om gryningen kommer innan hon hunnit göra ghusl, är hennes fasta ändå giltig enligt alla lärda. (al-Fath, 4/148)

(65) Om en kvinna vet att hennes mens ska börja nästa dag, ska hon ändå ha avsikten att fasta och börja fasta; hon ska INTE bryta sin fasta förrän hon ser blod.

(66) Det är bättre om en kvinna inte hindrar sin mens genom medicin, utan acceptera det Allah bestämt för henne. Hon ska vara nöjd över att Allah brutit hennes fasta och ta igen dagarna senare. Detta är hur de Troendes Mödrar gjort och salaf kvinnorna. (Fataawa al-Lajnah al-Daa'imah, 10/151)

Utöver detta finns även medicinska bevis på att det kan vara farligt att bryta sin mens med de medel som finns, och efter att tagit dessa piller finns det kvinnor som fått oregelbunden mens som resultat. Men om en kvinna ändå väljer att ta dessa piller, och fastar, är det OK.

(67) Istihaadah (icke mensrelaterad vaginal blödning) har ingen betydelse för fastan.

(68) Om en gravid kvinna får missfall och fostret är format eller har tydliga kroppsformer, såsom en hand eller fot, då är hennes blod nifaas; men om det bara är som en blodklump (álaq) eller tuggad bit kött som inte har någon synlig kroppsform, är hennes blödning

istihaadah och hon måste fasta, om hon kan, kan hon inte så får hon bryta sin fasta och ta igen den senare. (Fataawa al-Lajnah al-Daa'imah, 10/224)

Efter att hon blivit ren efter en operation för att rena livmodern (D&C), ska hon fasta. De lärda säger att embryot börjar utvecklas efter 80 dagars graviditet.

Om en kvinna blivit ren från nifaas tidigare än 40 dagar, så ska hon fasta och göra ghusl så hon kan be. (al-Mughni ma'a al-Sharh al-Kabeer, 1/360) Om blödningen börjar igen innan de 40 dagarna är över, ska hon sluta fasta, för detta är fortfarande nifaas. Om blödningen sker efter den 40:de dagen ska hon ha avsikt att fasta och göra ghusl (enligt majoriteten lärda), och blödningen räknas som istihaadah (ej menstruations blod) - om den inte inträffar under hennes normala mensperiod, då är det hayd (mens blod).

Om en ammande kvinna fastar under dagen och upptäcker blod på natten, fastän hon varit ren under dagen, är hennes fasta giltig. (Fataawa al-Lajnah al-Daa'imah, 10/150)

(69) Enligt den korrekta åsikten, räknas den gravida eller ammande kvinnan som sjuk, det är tillåtet för henne att inte fasta, och hon behöver bara ta igen dagarna senare, oavsett om hon är rädd för sitt barn eller sig själv. Profeten (SAS) sa: "*Allah har tagit bort skyldigheterna vad gäller fastan och delar av bönen för den som reser, och Han har tagit bort skyldigheterna vad gäller fastan för den som kvinna som är gravid eller ammar.*" (Källa al-Tirmidhi, 3/85; han sa att det var en hasan hadeeth) Om en gravid kvinna fastar och upptäcker blod, är hennes fasta fortfarande giltig; det påverkar inte hennes fasta på något sätt. (Fataawa al-Lajnah al-Daa'imah, 10/225)

(70) I det fall som en kvinna måste fasta, om hon har samlag med sin man under dagen i Ramadaan, då gäller samma regler som för mannen. Men, om han tvingar henne till samlag, ska hon göra så mycket hon kan för att förhindra honom, och hon behöver inte ge försoning (kafaraah). Ibn Áqeel (R) sa: "I det fall då mannen har samlag med sin fru under dagen i Ramadaan medans hon sover, behöver hon inte offra försoning." Men för att vara på den säkra sidan, ska hon fasta igen dagen senare. (Shaykh al-Islam Ibn Taymyyah (R) hade åsikten att detta gör inte hennes fasta ogiltig)

Den kvinna som vet att hennes man inte kan kontrollera sig ska hålla sig borta från honom och inte göra sig vacker under dagen i Ramadaan.

Kvinnor måste ta igen dagarna de missat under Ramadaan även utan mannens vetskap. Det är inte ett krav vad gäller obligatorisk fasta att ha mannens tillåtelse. Om en kvinna påbörjar en obligatorisk fasta får hon inte bryta den utan giltig orsak. Hennes man kan inte tvinga sin fru att bryta fastan som hon tar igen; han får inte ha samlag med henne, och hon får inte lyda honom vad gäller det. (Fataawa al-Lajnah al-Daa'imah, 10/353)

Vad gäller frivillig fasta, ska inte kvinnan börja fasta utan mannens tillåtelse, på grund av hadeethen från Abu Hurayrah (RA), där Profeten (SAS) sa: "*Ingen kvinna ska fasta när mannen är närvarande utan hans tillåtelse.*" (Källa al-Bukhari, 4793)

Detta är vad jag kunnat skriva om fastan. Jag ber Allah att Han ska hjälpa oss att komma ihåg Honom och dyrka honom rätt, och avsluta vår Ramadaan med förlåtelse, och skydda oss från elden.

Må Allah välsigna vår Profet Muhammed, och hans familj och vänner, och ge dem fred.

Översättning:
[Umm Sulayman](#)